

www.gsjournal.ir

Original Research Paper

Middle Devonian-Early Carboniferous microscopic fish remains from Khoshyeilagh Formation, Mighan section, Eastern Alborz

Hamta Ranjbar¹, Abbas Ghaderi*¹, Hossein Gholamalian², and Vachik Hairapetian³

¹Department of Geology, Faculty of Sciences, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran ²Department of Geology, Faculty of Sciences, University of Hormozgan, Bandar-Abbas, Iran ³ Department of Geology, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

ARTICLE INFO

Article history: Received: 2023 March 28 Accepted: 2023 September 02 Available online: 2024 March 20

Keywords: Chondrichthyan Middle-Late Devonian Early Carboniferous Eastern Alborz Mighan

A B S T R A C T

Middle Devonian to Lower Carboniferous siliciclastic-carbonate successions in Eastern Alborz are characterized by Khoshyeilagh Formation. It is underlain by the Devonian red siliciclastic sequences and is overlain by the Carboniferous Mobarak Formation, can be divided into 3 different members; lower carbonate, middle siliciclastic, and upper carbonate. The Khoshyeilagh Formation comprises various fossil groups of invertebrates, conodonts, palynomorphs and fish remains. In the present study, a collection of microscopic fish remains, obtained from the lower and upper carbonate members in Mighan, north of Shahrood, have been determined and described. This assemblage contains 14 different taxa of chondrichthyan fish including: *Cladodoides* cf. *wildungensis, Ctenacanthiformis* gen. et sp. indet, *Dalmehodus turnerae, Deihim mansureae, Lissodus lusavorichi, Phoebodus* aff. *turnerae, Phoebodus fastigatus, Phoebodus gothicus gothicus, Phoebodus gothicus transistans, Roongodus phijani, Siberiodus mirabilis, Squatinactis glabrum, Stethacanthus resistens* and *Thrinacodus ferox*. Some specimens of scales and teeth of actinopterygian and osteichthyan fishes are also present which all indicate a shallow environment of the continental shelf. The associated conodonts with this assemblage demonstrate the age of Frasnian (*rhenana* biozone) to early Tournaisian (*duplicata* biozone) for the whole succession.

1. Introduction

Khoshyeilagh Formation (Bozorgnia, 1973), contains the most complete successions of the Middle Devonian-Lower Carboniferous rocks in Eastern Alborz. This formation includes fossiliferous limestones, shales, sandstones, and

dolomitic rocks, rich in brachiopods, corals, crinoids, trilobites, goniatitids, tentaculitids, palynomorphs, conodonts, and microscopic fish remains, particularly from the calcareous beds (Wendt et al., 2005). Due to the presence of a thick sequence,

* Corresponding author: Abbas Ghaderi; E-mail: aghaderi@um.ac.ir

Citation:

Ranjbar, H., Ghaderi, A., Gholamalian, H., and Hairapetian, V., 2024. Middle Devonian-Early Carboniferous microscopic fish remains from Khoshyeilagh Formation, Mighan section, Eastern Alborz. Scientific Quarterly Journal of Geosciences, 34(1), 131, 1-18. https://doi.org/10.22071/gsj.2023.389933.2076.

E-ISSN: 2645-4963; Copyright©2021 G.S. Journal & the authors. All rights reserved.

doi doi: 10.22071/gsj.2023.389933.2076

or: 20.1001.1.10237429.1403.34.1.1.5



considerable geographical development and a relatively wide age range (Middle Devonian to the Early Carboniferous) in the Khoshyeilagh Formation (Ashouri, 2004), it is possible to investigate the bioevents and the extinction horizons such as the anoxic Hangenberg event in the formation (e.g., Parvizi et al., 2019, 2020, 2022).

In the Mighan area, the oldest stratigraphic unit consists of several hundred meters of Silurian basalt and andesitic rocks of the Soltan-Meydan Formation. Lower to Middle Devonian series comprises red, white to gray conglomerates, sandstone, shale, and siltstone, interbedded with dolomite and some basaltic floods, which are equivalent to the famous Padeha Formation on the Central Iran (Wendt et al., 2005). This succession recently was attributed to the new Mighan formation (Alvaro et al., 2022), is overlain by a well-developed marine siliciclastic-carbonates rocks of the Khoshyeilagh Formation. The Khoshyeilagh Formation has 965 meters thickness in Mighan stratigraphic section and in ascending order consists of 3 different members. Lower carbonate member is 376 meters, middle siliciclastic member is 133 meters and an upper carbonate member is 456 meters. This formation is gradually overlain by the shales and limestones of the Carboniferous Mobarak Formation, which subsequently covered by the lower sandstones of the Permian Doroud Formation (Wendt et al., 2005).

Except for Ginter et al. (2002) and Habibi and Ginter (2011), who respectively studied a small number of the Famennian chondrichthyans remains of the Mighan and Shahmirzad sections in the north Gondwanan basin, most of the microvertebrate studies in Iran have focused on the Devonian-Early Carboniferous chondrichthyan fishes in the Central Iran (e.g., Janvier, 1977; Long and Hairapetian, 2000; Yazdi and Turner, 2000; Hairapetian and Ginter, 2009, 2010). The present article is focused on a new investigation and description of the microscopic remains of chondrichthyan fishes from the Khoshyeilagh Formation in the Mighan section.

2. Research and methodology

The obtained microscopic fish remains from the Khoshyeilagh Formation were mostly collected from the study of 181 dissolved limestone samples from the lower and upper carbonate member. However, the specimens found from the first member are very few. The middle clastic member lacked any vertebrate remains. All rock samples with an approximate weight of 3 to 4 kg were crushed in the fossil preparation laboratory of the Ferdowsi University of Mashhad. They were placed in 20% acetic acid solution for four days and this process was repeated several times until the whole sample is dissolved. The remaining sediments from this process was washed and sieved using the 18 and 200 mesh sifts. After drying in the oven, all the microscopic remains, including pieces of fish scales, teeth and conodonts were separated using a binocular optical microscope. Representative and suitable specimens from the obtained collection were photographed using a scanning electron microscope (SEM), model Leo 1450VP. This collectionis stored in the repository of the Department of Geology, Ferdowsi University of Mashhad (FUM). Systematical paleontology and taxonomy in this article were established according to the presented model by Ginter (1990, 1999, 2002), Ginter et al. (2002), Long and Hairapetian (2000), Ivanov and Rodina (2004), Hairapetian and Ginter (2009), and Van der Laan (2019).

3. Results and discussions

Microscopic fish remains include chondrichthyan teeth phoebodonts (cladodontids, and protacrodontids) and actinopterygian and Osteichthyan scales and teeth. The accompanying conodont elements have been used to determine the exact age range of the beds containing this microvertebrates. In general, 6 specimens from the lower carbonate member and 37 specimens from the upper carbonate member in the Mighan section contain fish remains. The chondrichthyan bearing horizons appear in the upper Frasnian fossiliferous limestones (lower rhenana zone). They are present up to the lower Tournaisian rocks (lower duplicata-upper crenulata/ isosticha zones). Only one Phoebodus species is found in the carbonates of the lower member with the age of Givetian (timorensis-latifossatus/semialternanus zones). The most abundance and diverse fish remains occurred in the Famennian strata, which are related to the last renewal of chondrichthyan diversity after the Kellwasser event at the Frasnian-Famennian boundary (Ginter and Turner, 1999). The Tournaisian beds include a sequence of gray shales and nodular limestones. Abundant conodonts are present in these calcareous parts and range from the *sulcata* to lower *duplicata* zones. In these beds, the abundance and diversity of fish remains are reduced. Only samples M257, M260, M266, and M267 have a small number of such fragments.

4. Conclusion

A community of microscopic remains of chondrichthyan fishes, including teeth of Phoebodontids, Protacrodontids, Cladodonts, scales and conical teeth of actinopterygian fishes, with low diversity and abundance, has been identified from the carbonate deposits of the Khoshyeilagh Formation in the Mighan section. Accompaniment of chondrichthyan fish remains and conodonts show the age range of Givetian to the early Tournaisian, while they were the most abundant in the Famennian. The species *Phoebodus fastigatus* is the only taxon that occuured in the lower carbonate member of Khoshyeilagh Formation (early to middle Givetian), and it is the first report of the species from the Givetian of Iran.

The species *Siberodus mirabilisin* from the late Frasnian of Mighan section, once confirms an earlier data from Kerman. It was recently reported from the Famennian beds of Central Iran, Armenia, and Russia.

معاله پژوهشی

بقایای میکروسکوپی ماهیان دونین میانی ـ کربنیفر پیشین از سازند خوش ییلاق، برش میغان، البرز خاوری

همتا رنجبر¹، عباس قادری¹*، حسین غلامعلیان^۲ و واچیک هایراپطیان^۳

^۱ گروه زمینشناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران ۲ گروه زمینشناسی، دانشکده علوم، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران ۳ گروه زمینشناسی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

اطلاعات مقاله	چکیدہ
تاريخچە مقالە:	
تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۱/۰۸	روی توالیهای آواری سرخ رنگ دونین قرار گرفته و توسط سنگ آهکهای سازند مبار ک پوشیده می شود، دست کم قابل تقسیم به ۳عضو
تاريخ پذيرش: ۱۴۰۲/۰۶/۱۱	مختلف کربناته زیرین، آواری میانی و کربناته بالایی است. به دلیل غنای سنگوارهای در برش های چینهشناسی مختلف، سازند خوش ییلاق
تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۰۱/۰۱	میزبان انواع گوناگونی از گروههای مختلف بیمهرگان، کنودونتها، پالینومورفها و بقایای ماهیان میباشد. در پژوهش حاضر، مجموعهای
	ر از قطعات میکروسکوپی ماهیان که از نهشتههای کربناته سازند خوش ییلاق در برش میغان (شمال شهرستان شاهرود) به دست آمدهاند،
كليدواژەھا:	شناسایی و توصیف شده است. این مجموعه دربردارنده ۱۴ تاکسای مختلف از ماهیان کندریکتین شامل , <i>Cladodoides</i> cf. <i>wildungensis</i>
ماهيان غضروفي	Ctenacanthiformis gen. et sp. Indet, Dalmehodus turnerae, Deihim mansureae, Lissodus lusavorichi, Phoebodus aff.
دونین میانی ـ پسین	turnerae, Phoebodus fastigatus, Phoebodus gothicus gothicus, Phoebodus gothicus transistans, Roongodus phijani,
كربنيفر پيشين	Siberiodus mirabilis, Squatinactis glabrum, Stethacanthus resistens و نمونههایی از فلس و دندان ماهیان
البرز خاورى	اکتینوپتریژین و اُستهایکتین است که همگی نشانگر محیط کمژرفای فلات قاره میباشند. کنودونت.های همراه این مجموعه، سن فرازنین
ميغان	(زیست یهنه rhenana) تا تورنزین بیشین (زیست یهنه duplicata) را برای توالی های دربر دارنده این ریزمهر دداران نشان می دهد.

1- پیشنوشتار

سازند خوش یبلاق که نخستین بار توسط بزرگنیا (Bozorgnia, 1973) معرفی شده است، دربردارنده کامل ترین و ستبر ترین نهشته های دونین میانی - کربنیفر زیرین در البرز خاوری می باشد. این سازند توالی ناهمگونی از سنگ آهکهای سنگواره دار، شیل، ماسه سنگ و میان لایه های دولومیتی می باشد که به ویژه در بخش های سنگ آهکی سرشار از انواع سنگواره های بازوپایان، مرجان ها، لاله وشان، تریلوبیت ها، گنیا تیتیدها، تنتا کولیتیدها، پالینو مورف ها، کنو دونت ها و بقایای میکروسکوپی ماهیان است (Wendt et al. 2005). به دلیل ستبرای زیاد و برخور داری از گستره سنی به نسبت گسترده از دونین میانی تا کربنیفر پیشین (Ashouri, 2004)، امکان بررسی تحولات زمین شناسی در گستره زمانی یاد شده در سازند خوش ییلاق فراهم است،

ضمن این که شواهد حضور رویدادهای انقراضی دونین پسین همچون رویداد بیاکسیژنی هنگنبرگ در این سازند به خوبی مطالعه شده است (برای مثال: پرویزی و همکاران، ۱۳۹۸، ۱۳۹۹؛ 2022 (Parvizi et al., ا

نخستین گزارش از وجود ماهیان دونین در ماسهسنگهای بخشهای پایینی این سازند در ناحیه خوش ییلاق توسط ترنر و ژانویه (Turner and Janvier, 1979) و سپس توسط بلیک و همکاران (Blieck et al., 1980) ارائه شده است. نامبردگان در این قسمت سه افق ماهیدار را مشخص نمودند که اصلی ترین آنها در ماسهسنگهای آرکوزی قرار دارد و شامل بقایای ماهیان تلودونت، آکانتودین و... است. سپس حمدی و ژانویه (Hamdi and Janvier, 1981) معدودی از بقایای میکروسکوپی

* نويسنده مسئول: عباس قادرى؛ E-mail: aghaderi@um.ac.ir

ماخذنگاری:

رنجبر، ه.، قادری، ع.، غلامعلیان، ح. و هایراپطیان، و.، ۱۴۰۳، بقایای میکروسکوپی ماهیان دونین میانی ـ کربنیفر پیشین از سازند خوش ییلاق، برش میغان، البرز خاوری. فصلنامه علمی علوم زمین، ۱۹۳۱)، ۱–۱۸. https://doi.org/10.22071/gsj.2023.389933.2076

حقوق معنوى مقاله براى فصلنامه علوم زمين و نويسندگان مقاله محفوظ است. 💿 dor: 20.1001.1.10237429.1403.34.1.1.5

doi) doi: 10.22071/gsj.2023.389933.2076

© 🛈 😒

This is an open access article under the by-nc/4.0/ License (https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/)

ماهیان تلودونت و اکتینوپتریژین را برای اولین بار در کربناتهای بخش پایینی سازند خوش ییلاق توصیف نمودند. گوژه و ژانویه (Goujet and Janvier, 1984) بقایای ماهیان پلاکودرم را در بخشهای زیرین سازند خوش ییلاق یافته و شناسایی نمودند.

به جز گینتر و همکاران (Ginter et al., 2002) و حبیبی و گینتر (Habibi and Ginter,) و جبیبی و گینتر (Ginter et al., 2002) که به مطالعه بقایای ماهیان کندریکتین در شمال حوضه گندوانا پرداخته و به تر یب شمار اند کی از این نمونه ها را در بر ش های میغان و شهمیرزاد توصیف نموده اند، بیشتر مطالعات بر روی ماهیان کندریکتین دونین - کربنیفر پیشین ایران در پهنه ایران مرکزی متمر کز بوده است (برای مثال: 2000; Hairapetian and Ginter, 2009, 2010; Hairapetian et Yazdi and Turner, 2000; Hairapetian and Ginter, 2009, 2010; Hairapetian et (al., 2016). در نوشتار پیش رو، توصیفی از بقایای میکروسکوپی ماهیان کندریکتین

از سازند خوش ییلاق در برش میغان انجام شده است. کندر یکتین های امروزی شامل کوسه ماهیان، سفره ماهیان و... می باشند که بقایای سنگواره شده آن ها به صورت فلس از اردوویسین پسین و به صورت دندان های مجزا از دونین پیشین گزارش شده است (Miller et al., 2003).

برش چینه شناسی میغان با مختصات جغرافیایی "۳۸ "۳۸ «۳۸/۴۵ عرض شمالی و "۵۲ '۵۴ «۴۸ طول خاوری، در فاصله ۲۴ کیلومتری شمال شهر شاهرود و در شمال باختر روستای میغان قرار گرفته و در دو سوی درمای باریک در حدود ۵ کیلومتری شمال روستای یاد شده قابل برداشت است (شکل ۱). این منطقه در سوی خاوری پهنه ساختاری - رسوبی البرز (Stöcklin, 1968)، در گستره نقشه زمین شناسی با مقیاس ۱/۲۵۰۰۰ گرگان (شهرابی، ۱۳۶۹) و نقشه زمین شناسی با مقیاس ۱/۱۰۰۰۰ علی آباد (زمانی پدارم و کریمی، ۱۳۸۵) جای دارد.



شکل ۱- A) نقشه راههای دسترسی به برش مورد مطالعه؛ B) نقشه زمینشناسی منطقه مورد مطالعه (برگرفته از شهرابی، ۱۳۶۹؛ همراه تغییرات و ترسیم مجدد).

Figuer 1- A) Location map of the studied area, B) Geological map the studied area (Modified after Shahrabi, 1991).

از دیدگاه جغرافیای دیرینه و تکامل ژئودینامیکی، این ناحیه در زمان پالئوزوییک در زمره سرزمینهای پری گنداوانایی دستهبندی شده و سرگذشت زمین شناسی آن کاملا متاثر از رویدادهای گوناگون اقیانوس زایی و کوه زایی بوده است. پس از فعال شدن حوضه کافتی ناشی از بالاآمدگی پی درپی گوشته و گنبدی شدن سنگ کره (لیتوسفر) در حاشیه شمالی گندوانا (2022, Alvaro et al. 2022)، سرزمین های هون از حاشیه شمالی این ابرقاره جدا شدهاند (Ruban et al. 2007)، این فرایند که به باز شدگی اقیانوس تتیس کهن (پالئوتتیس) در شمال ایران انجامیده است (Ruban et al. 2007)، با شواهدی از مانید بازالتهای قلّی در زمان باز شدگی اقیانوس تیس کهن (پالئوتتیس) در شمال ایران انجامیده است (Ruban et al. 2007) باز شدگی اقیانوس تشکیل موهمو مه

آتشفشانی - آواری سلطان میدان در زمان کاتین - لاندوری شناخته می شود (برای مثال: Bagheri and Stampfli, 2008; Stampfli et al., 2013; Alvaro et al., 2022. در آغاز دونین، شرایط برای نهشت ردیف رسوبات آواری سازند پادها در ایران مرکزی و نهشتههای معادل با آنها در شمال ایران (سازند میغان در نوشته آلوارو و همکاران- 2022, Alvaro et al., 2022) به سن دونین (؟امزین - ایفلین) فراهم شده است (Aharipour et al., 2010).

با این توضیح، کهن ترین واحد چینهشناسی در منطقه میغان شامل چند صد متر سنگهای بازالتی و آندزیتی سازند سلطانمیدان به سن سیلورین میباشد. توالیهای معادل با سازند پادها در این منطقه بهطور عمده شامل کنگلومراهای قرمز، سفید زیرین به ستبرای حدود ۳۷۶ متر، عضو آواری میانی به ستبرای حدود ۱۳۳ متر و عضو کربناته بالایی به ستبرای حدود ۴۵۶ متر می باشد (شکل ۲). کربناتهای بخش بالایی سازند خوش ییلاق به طور تدریجی به وسیله شیلها و سنگآهکهای سازند مبارک به سن کربنیفر پوشیده می شوند و ردیف رسوبات پرمین زیرین (سازند درود) با یک ناپیوستگی فرسایشی توالی سازند مبارک را می پوشانند (2005). تا خاکستری رنگ، ماسهسنگ، شیل و سیلتسنگ با میانلایههایی از دولومیت و سیلهای بازالتی به سن دونین پیشین تا میانی می باشند که با یک مرز پیوسته و ناگهانی با کربناتهای سازند خوش ییلاق پوشیده می شود. سازند خوش ییلاق که در البرز خاوری معرف سنگهای دونین –کربنیفر می باشد، در برش چینه شناسی میغان حدود ۹۶۵ متر ستبرا دارد و از پایین با بالا، متشکل از سه عضو مختلف شامل عضو کربناته



Figure 2. Stratigraphical log with fish-mircoremains bearing horizons in the Mighan section.

۲- روش پژوهش

بقایای میکروسکویی ماهیان به دست آمده از سازند خوش پیلاق در برش چینهشناسی میغان که از مطالعه ۱۸۱ نمونه سنگی مختلف بر داشت شده از این سازند به دست آمدهاند، غالبا از لايه هاي سنگ آهكي عضو كربنات بالايي مستخرج شدهاند. نمونه هاي به دست آمده از عضو اول بسیار اندک هستند، ضمن این که عضو آواری دوم هم فاقد هر گونه اجزای اسکلتی ریزمهرهداران بوده است. نمونه های برداشت شده با وزن تقریبی ۳ تا ۴ کیلو گرم پس از خردایش در آزمایشگاه آمادهسازی فسیل دانشگاه فردوسی مشهد، به مدت چهار روز در محلول اسید استیک ۲۰ درصد قرار گرفتهاند و این عمل چندین بار تكرار شده تا تمام نمونه حل شوند. رسوب باقیمانده از این فرایند به كمك الكهای استاندارد ۱۸ و ۲۰۰ مش شست و شو و جداسازی شده و پس از خشک شدن در آون، با استفاده از میکروسکوپ نوری دوچشمی (بیناکولار) مورد برررسی قرار گرفتهاند. تمامی بقایای میکروسکوپی شامل قطعات فلس و دندان ماهیان و اجزای اسکلتی کنودونتی جداسازی شده و پس از انجام مطالعات دقیق ریزدیرینهشناسی و انتخاب نمونههای سالم، گویا و مناسب از آنها، به کمک میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) مدل Leo 1450VP آزمایشگاه مرکزی دانشگاه فردوسی مشهد تصویربرداری شدهاند. تمامی این نمونه ها با پیشوند کد مخزن #FUM (مخفف نام انگلیسی دانشگاه فردوسی مشهد) در مخزن گروه زمین شناسی این دانشگاه نگهداری می شوند. از آنجا که تمرکز مقاله حاضر بر مطالعه بقایای ماهیان سازند خوش پیلاق در برش میغان است، جزئیات مطالعات کنودونتشناسی انجام شده توسط نگارندگان در مقاله دیگری در دست انتشار است. از این یافتهها تنها در بخش زیست پهنهبندی کنودونتی این نوشتار و تعیین سن زیای ماهیان به دست آمده استفاده شده است (شکل ۲).

3- دادهها و اطلاعات

نخستین بار ترنر و ژانویه (Turner and Janvier, 1979) گونههایی از تلودونتها شامل .Skamolepis sp (بعدها تحت عنوان Neoturinia و Turinia cf. hutkensis (بعدها تحت عنوان cf. hutkensis توسط هايراپطيان و همكاران- Hairapetian et al., 2016) را از بخش پایه برش الگوی سازند خوش ییلاق با جایگاه سنی ایفلین پیشین معرفی نمودهاند. سپس، بلیک و همکاران (Blieck et al., 1980) مجموعه از بقایای ماهیان پلاکودرم شامل Antiarcha indet., Bothriolepis cf. kwangtungensis, Coccosteidae indet., Groenlandaspididae indet., Holonema sp., Phlyctaeniida indet. و .Ptyctodontida indet، افرادي از ماهيان الاسموبرانش نظير . indet، آکانتودین هایی همچون ,Gyracanthus sp., Ischnacanthiforme indet. آکانتودین هایی Onchus overathensis، برخی از ماهیان دیپنویین همچون ?.Dipteridae indet و نمونههایی از ماهیان کروسوپتریژین همچون Holoptychiidae indet., Onychodus cf. sigmoides و Osteolepididae indet. را از یک افق یک سانتی متری در بخش زیرین سازند خوش ییلاق در محل برش الگو به سن قدیمی تر از ژیوتین دانستهاند. حمدی و ژانویه (Hamdi and Janvier, 1981) نیز نمونههای غیرقابل شناسایی از تلودونتهای تورینیدی را تحت عنوان کلی .Turiniida fam. gen et sp. indet و نیز گونه ?.Orvikuina sp از اکتینوپتریزین ها را سازند خوش ییلاق در برش الگو گزارش کردهاند. پس از ایشان، گوژه و ژانویه (Goujet and Janvier, 1984) بقایایی نامشخص از ریزمهر داران را در در برش الگوی سازند خوش پیلاق شناسایی و آن ها را به طور کلی در قالب افرادی از راسته های پتیکودونت، استرونیفرم و اکتینوپتریژین معرفی کردهاند، ضمن این که تنها گونه Buchanosteus confertituberculatus از راسته آرترودایر را نیز از این توالی گزارش نمودهاند. گینتر و همکاران (Ginter et al., 2002) هم در مطالعهای که بر روی بقایای کندریکتین های فامنین در شمال گندوانا داشتهاند، گونههایی همچون Lissodus sp., Phoebodus aff. turnerae, Thrinacodus gothicus, Protacrodus spp., Stethacanthus spp. tranquillus را از برش چینهشناسی میغان در البرز خاوری معرفی نمودهاند.

دريژوهش حاضر، بقاياي ميكر وسكويي ماهيان در نمو نه هاي بر داشت شده از تو الي سازند خوش ييلاق مورد بررسي قرار گرفتهاند و به منظور تعيين سن دقيق لايههاي دربردارنده آنها از عناصر کنودونتی همراهشان استفاده شده است. نمونههای میکروسکویی ماهیان که شامل دندان.های ماهیان کندریکتین (cladodontids, phoebodonts و protacrodontids) و نمونههایی از فلس و دندان ماهیان اکتینوپتریژین و اُستهایکتین می باشند (شکل های ۳ تا ۵)، در نمونه های سنگی برداشته شده از عضو های کر بناته پایینی و بالایی سازند خوش پیلاق در برش میغان یافت شدهاند. به طور کلی ۶ نمونه از عضو اول و ۳۷ نمونه از عضو سوم سازند خوش پیلاق در این برش دارای بقایای ماهیان بودهاند. افقهای حاوی ماهیان کندریکتین در سنگ آهکهای سنگوارهداری که کنودونتهای آن سن فرازنین پسین (زیست پهنه Lower rhenana) را نشان میدهند، پدیدار شده و تا تورنزین ییشین (زیست یهنه های Lower duplicata- Upper crenulata/isosticha) حضور دارند و تنها یک گونه از جنس Phoebodus در کربناتهای بخش پایینی که سن ژیوتین (زیست پهنه های timorensis-latifossatus/semialternanus) را نشان می دهند، شناسایی شده است. بیشترین فراوانی و تنوع ماهیان در چینههای فامنین وجود داشته است که بیشتر مربوط به آخرین تجدید تنوع کندریکتینها پس از رویداد کِلویسر در مرز فرازنین _ فامنین می باشد (Ginter and Turner, 1999). چینههای تورنزین شامل تناوبی از شیلهای خاکستری و سنگآهکهای نودولار بوده که زیای کنودونتی لايههای سنگ آهکی آن زيست پهنه sulcata تا Lower duplicata را نشان می دهند. در این لایهها از فراوانی و تنوع بقایای ماهیان کاسته شده و تنها نمونههای ،M257، M260 M266 و M267 دارای شمار اندکی از این ریزقطعات بودهاند. شکل ۲ و جدول ۱ گسترش و تعداد تاکسای شناسایی شده را نشان میدهند.

4- بحث 4-1-ردهبندی سیستماتیک

مبنای ردهبندی در این نوشتار آخرین الگوی ارائه شده توسط وندرلان (Van der) (Laan, 2019) برای ردهبندی در سطح شاخه تا خانواده بوده است، ضمن این که جهت (conter (1990, 1999, 2002), در منابعی همچون ((1990, 1999, 2002), Ginter et al. (2002), Long and Hairapetian (2000), Ivanov and Rodina (2004) و (2009) Hairapetian and Ginter (2009)

Class Chondrichthyes Huxley 1880 Subclass Elasmobranchii Bonaparts 1883 Order Phoebodontiformes Ginter, Hairapetian and Klug 2002 Family Phoebodontidae William in Zangerl 1981 Genus Phoebodus St. John and Worthen 1875 Type species: Phoebodus sophiae St. John and Worthen 1875 Phoebodus gothicus gothicus Ginter 1990 Figs. 3A-3D

Selected synonymy:

2002 *Phoebodus gothicus* Ginter; Ginter et al., p. 181, 217, 219, 221, 231, text-fig. 6d-6e, pl. 1, figs. e–n; pl. 2, fig. g; pl. 3, figs. a–c; pl. 8, figs. k–n; pl. 8, figs. j–l

2009 *Phoebodus gothicus* Ginter; Hairapetian and Ginter, p. 178, 180, figs. 6a–6e, 7a–7g

2010 Phoebodus gothicus gothicus Ginter; Hairapetian and Ginter, p. 364, figs. 4g-4j

- توصيف: شكل هاى متفاوت قاعده در اين گونه دو نوع مورفوتايپ را در آن متمايز مى كنند. قاعده در مورفوتايپ نوع اول به سمت جلو (lingual) نوك تيز مى شود و كم عرض شدن قاعده به سمت جلو از نزديك به تاج اتفاق مى افتد. مورفوتايپ نوع اول در نمونه ها يافت نشد. در مورفوتايپ نوع دوم كه در فامنين ايران فراوان مى باشد، قاعده از قسمت نيمه يا نزديك به انتهاى حاشيه جلو باريك مى شود و شكل هايى به صورت گلابى شكل تا ذوزنقه اى با حاشيه اى گرد تا تقريبا صاف را به وجود مى آورد. اين مورفوتايپ مشابه نمونه هايى است كه از برش چاهريسه در ايران مركزى (Hairapetian and Ginter, 2009) گزارش شده است. نمونه هاى يافت شده از برش ميغان از مورفوتايپ نوع دوم بوده كه با حاشيه جلويي تقريبا مستقيم (در نمونه از برش ميغان از مورفوتايپ شكل (در نمونه هاى 1.20 ست. بونه ماي يافت شده از برش ميغان از مورفوتايپ نوع دوم بوده كه با حاشيه جلويي تقريبا مستقيم (در نمونه FUM#M220.7 و (FUM#M220.7

- کستوه سنی: گستره حضور این گونه به صورت جهانی از زیست پهنه به مورت جهانی از زیست پهنه به مورت جهانی از زیست پهنه و در Middle praesulcata تا marginifera می باشد، اما در ایران قدیمی تر بوده و در بر ش های دالمه و چاهریسه از زیست پهنه های Middle to Upper crepida می الفت شده است (Middle to Upper crepida, 2000; Ginter et al., 2002; Hairapetian and) شده است (Long and Hairapetian, 2000; Ginter et al., 2002; Hairapetian and) شده است (Ginter, 2009). در بر ش میغان، این گونه در زیست پهنه های Lower crepida, Lower de مهم ترین کنودونت های Lower crepida, Lower یافت شده و مهم ترین کنودونت های Clydagnathus مان ساخت شده و مهم ترین کنودونت های dideration, Icriodus cornutus, Neopolygnathus communis, Palmatolepis cf. rugosa Palmatolepis glabra, pectinate, Polygnathus semicostatus هستند.

جدول ۱- پراکندگی ریزقطعات میکروسکوپی ماهیان در نمونههای برش میغان.

Taxa Sample	M135	M188	M198	M199	M202	M205	M209	M219	M220	M220b	M227	M229	M230	M231	M232	M237	M243	M260	M266	M267
Phoebodus fastigatus	1																			
Phoebodus gothicus transistans			1																	
Phoebodus gothicus gothicus					2			1	1		1			1	1					
Phoebodus aff. turnerae									1											
Thrinacodus ferox																		1		1
Cladodoides cf. wildungensis		2		2		3		1	1		1	1				1				
Siberiodus mirabilis		6																		
Deihim mansureae			1	1						1	3	1		2	1				1	
Stethacanthus resistens										1										
Dalmehodus turnerae													1							
Roongodus phijani									1											
Lissodus lusavorichi																	1			
Squatinactis glabrum							1				1									
Ctenacanthiformis gen. et sp. indet																				1

Table 1. Distribution of fish microremains in Mighan section.

حفره اصلی یا کانال درست در زیر برجستگی دکمه مانند قرار گرفته است و باقی حفرهها بین این برجستگی دکمه مانند و حاشیه جلویی قرار گرفته اند. شکل نامتقارن قاعده و تاج این زیرگونه را از دیگر زیرگونه های Phoebodus gothicus متمایز می سازد. زیرگونه Phoebodus gothicus transitans از فامنین الجزایر نیز توصیف شده است (Ginter et al., 2002).

– کستره سنی: این زیر گونه از نمونه M188 (زیست پهنه Icriodus alternatus alternatus, Icriodus به دست آمده است. (triangularis) به دست آمده است. veopolygnathus communis و cornutus در این محدوده می باشند.

Phoebodus gothicus transitans Ginter, Hairapetian and Klug 2002 Fig. 3E

Selected synonymy:

2009 *Phoebodus gothicus* cf. *transitans* Ginter, Hairapetian and Klug; Hairaprtian and Ginter, p. 185, text-figs. 7j-7k

- **توصيف:** تاج از ۳ دندانه مجزا تشكيل شده است كه با خطوط ظريفي تزئين شدهاند. قاعده در اين زيرگونه به صورت نامتقارن به سمت جلو طويل و نوك تيز مي شود و برجستگي تخممرغي تا تقريبا دايرهاي شكلي نزديك به تاج در آن ديده مي شود. دو



Figure 3: **A-D.** *Phoebodus gothicus gothicus* Ginter 1990, morphotype 2, A. occlusal view of FUM#M219.2, sample M219, B. occlusal view of FUM#M202.12, sample M202, C. occlusal view of FUM#M220.11, sample M220, D. occlusal view of FUM#M231.2, sample 231; **E.** *Phoebodus gothicus transitans* Ginter, Hairapetian and Klug 2002, occlusal view of FUM#M198.1, sample M198; **F.** *Phoebodus* aff. *turnerae* Ginter and Ivanov 1992, occlusal view of FUM#M220.10, sample M220; G. *Phoebodus fastigatus* Ginter and Ivanov 1992, occlusal view of FUM#M135.5, sample M135; **H.** *Thrinacodus ferox* Turner 1982, occlusal view of FUM#M267.15, sample M267; **I-K.** *Cladoides* cf. *wildungensis* Jaekel 1921, I1. lingual view of FUM#M188.12, sample M188, I2. labial view of FUM#M188.12, sample M188, I3. occlusal view of FUM#M188.12, sample M188, I3. lingual view of FUM#M227.5, sample M227, J3. lateral view of FUM#M228.5, sample 227, K1. labial view of FUM#M188.11, sample M188, K2. occlusal view of FUM#M188.11, sample M188, K2. occlusal view of FUM#M188.13, sample M188, L3. labial view of FUM#M188.13, sample M188, L2. lingual view of FUM#M188.13, sample M188, L3. labial view of FUM#M188.13, sample M188, C3. labial view of FUM#M188.13, sample M

Genus *Thrinacodus* St. John and Worthen 1875 Type species: *Thrinacodus nanus* St. John and Worthen 1875 *Thrinacodus ferox* Turner 1982

Fig. 3H

Selected synonymy:

1996 *Thrinacodus ferox* Turner; Ginter and Ivanov, p. 265, figs. 2a-2d
2000 *Thrinacodus* sp.; Ginter and Ivanov, p. 339, pl. 2, fig. h
2000 *Thrinacodus* cf. *ferox* Turner; Long and Hairapetian, p. 215, fig. n
2011 *Thrinacodus* ferox *Turner*; Habibi and Ginter, p. 37, pl. 1, figs. a, b

- **توصيف:** این نمونه از یک تاج نامتقارن با دندانه هایی باریک، طویل و قلاب مانند تشکیل شده است. دندانه ها با خطوط ظریف و ناموازی تزئین و به سمت جلو خم شده اند. قاعده در این گونه سطحی صاف و باریک دارد که به سمت جلو کمی پهن تر می شود. سطح قاعده دارای یک دکمه نافی یا برجستگی می باشد و روز نه ها یا کانال هایی در اطراف آن قرار گرفته اند. این گونه که از فبودونت های فامنین تکامل یافته است (2002, chite et al. 2002)، با شکل نامتقارن تاج از گونه tranqualis در می شود.

– کستوه سنی: این گونه از فامنین تا کربنیفر پیشین در نقاط مختلف دنیا گزارش شده است (, Iorrer, 1982; Derycke et al., 1995; Ginter, 1995, 2001; Ginter et al., (sulcata) میغان این گونه از نمونههای M257 و M260 (زیست پهنه upper duplicata-Upper crenulata-isosticha) به و نمونه M267 (زیست پهنههای همراه و شاخص موجود در این زیست پهنهها Bispathodus costatus, Polygnathus inornathus, Siphonodella duplicata دو.

> Order Ctenacanthiformes Glikman 1964 Family Ctenacanthidae Dean 1909 Genus Cladodoides Maisey 2001 Type species: Cladodoides wildungensis Jaekel 1921 Cladodoides cf. wildungensis Figs. 3I-3K

Selected synonymy:

Cladodoides sp.; Hairapetian and Ginter, p. 366, text-figs. 5a-5e *Cladodoides wildungensis* Jaekel; Ginter et al., p. 386, text-figs. 5a-5d *Cladodoides* cf. *wildungensis* Jaekel; Ivanov and Plax, p. 47, text-figs. 2h-2m

- توصیف: تاج از ۵ دندانه تشکیل شده و شامل یک دندانه میانی بزرگتر و دو جفت دندانه کوچک تر است که به صورت متقارن در دو طرف آن قرار گرفته اند. دندانه ها با سطح مقطع بیضوی به صورت جانبی به یکدیگر متصل و به سمت جلو انحنا دارند. قاعده به صورت عدسی شکل با سطحی محدّب، شامل حفره ها یا روزنه هایی است که بیشتر در قسمت حاشیه جلویی قرار گرفته اند. بر جستگی دکمه مانندی به صورت منحنی تا مستطیل شکل، قسمت اعظم بخش قاعده را اشغال کرده است و کانال ها یا منافدی به طور نامنظم، حاشیه جلویی آن را دربر گرفته اند. در نمای پشتی (labial)، یک بر جستگی مستقیم به سمت پایین با پهنایی بزرگتر تا مساوی با دندانه میانی وجود دارد.

- محسوم سنی: این گونه از فامنین پیشین ارمنستان توسط گینتر و همکاران (Ginter و ممکاران (Late *rhenana* و از برش کال سردر ایران از زیست پهنه Late *rhenana* تا زیست پهنه Late *expansa* توسط هایر ایطیان و گینتر (Hairapetian and Ginter, 2010) گزارش

Phoebodus aff. turnerae Ginter and Ivanov, 1992

Fig. 3F

Selected synonymy:

2000 Phoebodus turnerae Ginter and Ivanov; Ginter and Ivanov, p. 328, pl. 2, fig. a

2002 *Phoebodus turnerae* Ginter and Ivanov; Ginter et al., p. 181, text-figs. 6a–6c

2005 *Phoebodus turnerae* Ginter and Ivanov; Derycke, p. 64, pl. V, figs. 1–2 2009 *Phoebodus turnerae* Ginter and Ivanov; Hairapetian and Ginter, p. 183, text-figs. 6f–6h

- **توصیف**: قاعده در این نمونه مقطعی دایرهای شکل دارد و برجستگی تقریبا گردی در وسط آن قرار گرفته است. در قسمت زیرین این برجستگی دکمه مانند و نزدیک به حاشیه جلویی قاعده، یک حفره یا کانال قرار دارد. تاج از ۳ دندانه مجزا تشکیل شده است که با خطوط تقریبا موازی و برجستهای تزئین شدهاند. نمونهای مشابه با نمونه موجود، با همین نام از برش چاهریسه نیز گزارش شده است (And Ginter, 2009).

- مقایسه: حاشیه قاعده در گونه Phoebodus turnerae به شکل چند ضلعی، گرد یا مربعی شکل با زاویهای ۹۰ درجه به سمت جلو مشخص می گردد، اما نمونه یافت شده در برش میغان حاشیهای کاملا گرد شده دارد و قاعده آن تقریبا دایرهای شکل میباشد. افزون برآن، برجستگی موجود در قاعده گونه Phoebodus turnerae نزدیک به حاشیه جلویی قرار گرفته است، اما در این نمونه درست در وسط قاعده واقع شده است. به همین دلیل، این نمونه با وجود مشابهتهای ساختاری با گونه واقع شده است. به همین دلیل، این نمونه با وجود مشابهتهای ساختاری با گونه - کستره سنی: این گونه در برش میغان از نمونه 200 در گستره ای فاقد کنودونت Uppermost marginifera-Upper trachytera zone Lower expansa

Phoebodus fastigatus Ginter and Ivanov 1992 Fig. 3G

Selected synonymy:

2004 *Phoebodus fastigatus* Ginter and Ivanov; Ginter, p. 477, figs. 2h-2j 2004 *Phoebodus fastigatus* Ginter and Ivanov; Hampe et al., p. 495, textfig. 5

2007 *Phoebodus fastigatus* Ginter and Ivanov; Liao et al., p. 173, text-figs. 3a-3m

- **توصیف:** تاج از ۵ دندانه مجزا و یکسان با سطح مقطع دایرهای شکل تشکیل شده است. قاعده با سطح مقطعی ذوزنقهای تا مستطیل شکل دارای حفرات یا کانالهایی است که نزدیک به حاشیه جلویی میباشند.

– مقایسه: گونه Phoebodus fastigatus دندانه هایی با ابعاد یکسان، منحنی شکل و بدون تزیین، با سطح مقطع دایرهای شکل دارد. در نمونه یافت شده از برش میغان در پژوهش حاضر، دندانه ها به طور کامل حفظ نشده اند و تنها ۲ دندانه باقی مانده است.

– **کستره سنی:** این گونه گستره ای از ژیو تین تا فرازنین دارد. در برش میغان این گونه از گستره زیست پهنههای timorensis-latifossatus/semialternanus به دست آمده و نخستین گزارش این گونه از ایران است. Polygnathus xylus از کنودونتهای همراه موجود در این محدوده می باشند.

Ginter, p. 176, text-fig. 2d

2010 Deihim mansureae Ginter, Hairapetian and Klug; Hairapetian and Ginter, p. 362, text-fig. 3a

2011 *Deihim mansureae* Ginter, Hairapetian and Klug; Ginter et al., pp. 166, 169, text-fig 8a-8e, 11c

- توصیف: این گونه با داشتن ردیفی از برجستگیهای کوچک در قسمت پشتی شناخته می شود و برمبنای ویژگیهایی چون تعداد دندانههای موجود در تاج، نسبت اندازه Ginter et al., 2002، تقارن تاج و زاویه بین دندانهها، چهار مورفوتایپ از آن توسط گینتر و همکاران (Ginter et al., 2002) معرفی شده است. مورفوتایپ اول قاعدهای باریکتر، تاجی با قوس زیاد با دندان میانی مرتفع و ۲ دندان جانبی در هردو طرف دارد (نمونه FUM#M232.2). مورفوتایپ دوم دارای قاعدهای طویل تر و سه جفت دندان جانبی در دو طرف می باشد (نمونه FUM#M199.13). در مورفوتایپ سوم دندانه میانی و دندانههای جانبی اندازه تقریبا یکسانی دارند و دندانهها نسبت به مورفوتایپ اول کوتاه تر و ممکن است به صورت نامتقارن باشند. مورفوتایپ چهارم دندانه میانی بزر گتر و باریکتری دارد که ارتفاع آن تقریبا دو برابر دو دندان جانبی است.

– **Early** triangularis تا Early triangularis تا Early triangularis تا Early triangularis تا Ginter et al., 2002; Hairapetian and Ginter,) گزارش شده است (expansa Middle-Upper triangularis, در زیست پهنه های (2009). این گونه از برش میغان در زیست پهنه های Lower crepida-Upper marginifera, Uppermost marginifera-Upper lower cupicata و Lower duplicata یافت شده است. این رئیست پهنه ها با کنو دونت های همراه شاخصی همچون Lower cornutus, Neopolygnathus communis, Palmatolepis cf. rugosa و Jaria Palmatolepis glabra pectinate

Genus Dalmehodus Long and Hairapetian 2000 Type species: Dalmehodus turnerae Long and Hairapetian 2000 Dalmehodus turnerae Long and Hairapetian 2000 Fig. 4C

Selected synonymy:

2000 *Dalmehodus turnerae* Long and Hairapetian, p. 219, text-figs. 6d, 6f, 6g 2011 *Dalmehodus turnerae* Long and Hairapetian; Ginter et al., p. 168, textfig. 10h

2009 *Dalmehodus turnerae* Long and Hairapetian; Hairapetian and Ginter, pp. 179, 191, text-figs. 4A-B, 9A-B

-**توصیف:** ویژگی آشکار این گونه تاجی با ارتفاع کم، طویل و دندانههایی هرمی شکل است. دندانهها دارای تزئیناتی با خطوط ستبر میباشند که در هر دو طرف جلویی و پشتی دیده میشوند. این تزئینات تا رأس دندانهها ادامه یافته و شکلی نوک تیز به دندانهها داده است. این گونه دارای یک دندانه میانی کمی بزرگتر و بلندتر از دندانههای جانبی میباشد. تاج به شکل کمانی از سه جفت دندانه جانبی در دو سوی دندانه میانی که به صورت متقارن قرار گرفته اند تشکیل شده است. قاعده در این گونه کوتاه و دارای روزنههای متعددی میباشد.

– کستوه سنی: این گونه از فامنین پیشین تا پسین ایران و ارمنستان گزارش شده است (Hairapetian and Ginter, 2009; Ginter and Hairapetian, 2011). تنها یک عدد از این گونه در برش میغان از زیست پهنه Lower expansa و در همراهی با کنودونت های شاخص , Dopolygnathus collinsoni به دست آمده است. Polygnathus normalis به دست آمده است. شده است. در پژوهش حاضر نیز این گونه از زیست پهنههای ,Middle-Upper triangularis, Lower Lower crepida-Upper marginifera, Middle-Upper guppermost marginifera-Upper trachytera, Lower expansa Uppermost marginifera-Upper trachytera, Lower expansa milmulso and a trachytera and a trac

> Order Omalodontiformes Turner 1997 Genus Siberiodus Ivanov and Rodina 2004 Type species: Siberiodus mirabilis Ivanov and Rodina 2004 Siberiodus mirabilis Ivanov and Rodina 2004 Fig. 3L

Selected synonymy:

1981 *Cladodus* sp. Janvier, p. 162, pl. 2, figs, a, c, f, h 2004 *Siberiodus mirabils* gen. et sp. nov., Ivanov and Rodina 2004, pp. 86, 88, 90, text-figs. 3a–3l, figs. 4a–4f, figs. 5a–5b

2009 Siberiodus mirabils Ivanov and Rodina; Hairapetian and Ginter, p. 176, text-fig. 2a–2c

- **توصیف:** تاج در نمونه کامل دربردارنده ۳ تا ۵ دندانه جدا از هم و نامتقارن می باشد. دندانه ها به طور کامل در نمونه ها حفظ نشده اند و شامل ۲ دندان با اندازه های نامساوی می باشد. این دندانه ها دارای تزئیناتی به صورت خطوطی مستقیم هستند که به سمت جلو به طور کامل خم شده اند و یک زاویه ۱۸۰ درجه با قاعده می سازند. دندانه ها سطح مقطعی دایره ای تا نیمه دایره ای دارند. قاعده از نمای پشتی گسترده شده و شامل کانال هایی است که به طور افقی کشیده شده اند و شیار هایی را تشکیل داده اند، اما در نمای جلویی گسترش نیافته است.

- محسوم سنی: این گونه از زیست پهنه Early triangularis-expansa در فامنین روسیه (Ivanov and Rodina, 2004)، زیست پهنه Triangularis در فامنین پیشین و از برش چاهریسه در ایران مرکزی (Ivanov and Rodina, 2004) و توالی فامنین پیشین ارمنستان (Ginter et al., 2011) گزارش شده است. این گونه در برش میغان از نمونه M188 (زیست پهنه Cower rhenana zone) به سن فرازیین پسین و با میغان از نمونه M188 (زیست به دیگر مناطق یاد شده در بالا به دست آمده و تکمیل جایگاه سنی قدیمی تری نسبت به دیگر مناطق یاد شده در بالا به دست آمده و تکمیل کننده داده های سنی قبلی از کرمان توسط ژانویر (Janvier, 1977) می باشد. لازم به یاد آوری است کنودونت های همراه ,Neopolygnathus communis گویای سن یاد شده برای این محدوده می باشد.

Cohort Euselachii Hay, 1902

Family Protacrodontidae Cappetta, Duffin and Zidek 1993
 Genus Deihim Ginter, Hairapetian and Klug 2002
 Type species: Deihim mansureae Ginter, Hairapetian and Klug 2002
 Deihim mansureae Ginter, Hairapetian and Klug 2002
 Figs. 4A-4B

Selected synonymy:

2002 *Deihim mansureae* Ginter, Hairapetian and Klug, pp. 192, 217, 219, 223, 225, text-figs. 10, pl. 1, fig. r, pl. 2, fig. k, pl. 4, figs. f–g, j–m; pl. 5, figs. a-m 2009 *Deihim mansureae* Ginter, Hairapetian and Klug; Hairapetian and



Figure 4: A-B. Deihim mansureae Ginter, Hairapetian and Klug 2002, sample M199, A1. labial view of FUM#M199.13, sample M199, A2. occlusal view of FUM#M199.13, sample M199, A3. lingual view of FUM#M199.13, sample M199, B1. labial view of FUM#M232.2, sample M232, B2. occlusal view of FUM#M232.2, sample M232, B3. lingual view of FUM#M232.2, sample M232; C. Dalmehodus turnerae Long and Hairapetian 2000, C1. occlusal view of FUM#M230.2, sample M230, C2. lingual view of FUM#M230.2, sample M230, C3. labial view of FUM#M230.2, sample M230; D. Roongodus phijani Hairapetian and Ginter 2009, D1. occlusal view of FUM#M220.12, sample 220, D2. labial view of FUM#M220.12, sample M220, D3. lingual view of FUM.M220.12, sample M220; E. Lissodus lusavorichi Ginter, Hairapetian and Grigoryan 2011, occlusal view of FUM#M243.4, sample M243, F-H. Squatinactis glabrum Ginter 1999, F1. lingual view of FUM#M266.11, sample M266, F2. labial view of FUM#M266.11, sample M266, F3. occlusal view of FUM#M266.11, sample M266, G1. occlusal view of FUM#M227.1, sample M227, G2. labial view of FUM#M227.1, sample M266, G3. lingual view of FUM#M227.1, sample M227, H1. occlusal view of FUM#M209.2, sample M209, H2. Labial view of FUM#M209.2, sample M209, H3. lingual view of FUM#M209.2, sample M209; I. Ctenacanthiformis gen et sp. indet., 11. occlusal view of FUM#M267.14, sample M267, I2. lingual view of MFUM#M267.14, sample M267, I3. labial view of FUM#M267.14, Sample 267; J. Stethacanthus resistens Ginter 2002, J1. lingual view of FUM#M220B.4, sample M220, J2. labial view of FUM#M220B.4, sample M220, J3. occlusal view of FUM#M220B.4, sample M220 (Scale bar= 100μ).

Squatinactis glabrum Ginter 1999

Figs. 4F-4H

Selected synonymy:

2002 Symmorium glabrum Ginter; Ginter et al., p. 190, pl. 9, figs. A-K, p. 237, pl. 11, fig. d

2007 Symmorium glabrum Ginter; Randon et al., pp. 820, figs. 4 (7)

2009 Squatinactis glabrum Ginter; Hairapetian and Ginter, p. 187, text-fig. 8f

2010 Squatinactis glabrum Ginter; Hairapetian and Ginter, p. 366, fig. 5f

– توصيف: تاج در نمونه FUM#M266.11 از یک دندانه میانی بزرگ تر و دندانههای جانبی در دو طرف آن تشکیل شده است. این دندانه ها به یکدیگر متصل بوده به طوری که فقط آخرین دندانهها از دو طرف برآمدگی بیشتری داشته و دندانههای نزديك به دندانه مياني ارتفاع خيلي كمي دارند. دندانه ها به سمت جلو خم شدهاند و تزئيناتی به صورت خطوطی ظريف که تا رأس تاج ادامه يافتهاند، دارند. قاعده از نماي جلويي از دو برآمدگي يا دكمه جدا از هم تشكيل شده است كه در دو طرف قسمت قاعده قرار گرفتهاند و روزنههایی اطراف آنها را یوشاندهاند. از نمای یشتی، یک فرو رفتگی در قسمت زیرین دندانه میانی وجود دارد که حالتی قوسی به آن داده است (شکل ۴-F). نمونه FUM#M227.1 دارای تاجی با یک دندانه میانی بزرگتر و دو جفت دندان جانبی در دو طرف آن می باشد. سطح دندانه ها صاف و بدون هیج نوع تزئیناتی میباشد. دندان از بالا شکلی ذوزنقهای داشته و قاعده به صورت صفحهای منحنی شکل به سمت جلو دارای دو دکمه یا بر آمدگی میباشد که در دو طرف و نزدیک به حاشیه آن قرار دارند. این سطح با تعدادی روزنه که به صورت نامنظم در آن قرار گرفتهاند پوشیده شده است. از نمای پشتی نیز یک فرورفتگی در قسمت زیرین دندان میانی آن را به صورت منحنی در آورده است. قاعده در قسمت جلو به صورت عرضی طویل شده است و بیشتر در قسمت حاشیه دارای روزنههایی میباشد (شکل ۴–G). نمونه FUM#M209.2 نیز از یک دندان میانی و بزرگنتر و دو جفت دندان جانبی در دو سمت آن تشکیل شده است. دندانهها حفظ شدگی خوبی نداشته و شکسته شدهاند. این دندانهها با خطوط ظریفی به صورت موازی تزئین شدهاند. قاعده به خوبی گسترش نیافته و فاقد بر آمدگی میباشد. در این نمونه نیز، دو بر آمدگی در نمای پشتی وجود دارد و قسمت زیرین دندانه میانی حالتی مقعر داشته است (شکل ۴–H).

– مستوه سنی: این نمونه از فامنین ایران، ارمنستان، تایلند و شمال آفریقا گزارش شده است (Ginter, 2000 Ginter et al., 2002; Randon et al., 2007; Hairapetian and) است (Ginter 2009, 2010). این گونه در برش میغان نیز از نمونه 2009 (زیست پهنههای (زیست پهنه ماین پیشین - میانی، نمونه 2027) با سن فامنین پیشین - میانی، نمونه 2027 (زیست پهنه Lower expansa) با سن فامنین پسین و نمونه 2666 (زیست پهنه (زیست پهنه Clydagnathus ormistoni, Icriodus cornutus, Neopolgnathus communis, Polygnathus inconcinnus, Polygnathus inornatus, Polygnathus yazdii, به عنوان گونههای همراه با Siphonodella duplicata کونه ای شده هستند.

Order Ctenacanthiformes Glikman 1964 Ctenacanthiformes gen. et sp. indet Fig. 4I

Selected synonymy:

2010 Ctenacanthiformes gen. et sp. Indet. Hairapetian and Ginter, p. 363, fig. 5e

Order Hybodontiformes (Maisey 1975) Superfamily Hybodontoidea Zangerl 1981 Family Polyacrodontidae Glikman 1964 Genus Roongodus Hairapetian and Ginter 2009 Type species: Roongodus phijani Hairapetian and Ginter 2009 Roongodus phijani Hairapetian and Ginter 2009

Fig. 4D

Selected synonymy:

2009 Roongodus phijani Hairapetian and Ginter, p. 181, text-fig. 5a-5f

- **توصیف:** تاج در این دندان ظاهری هلالی و یکپارچه دارد و از یک دندانه میانی بزرگتر با گسترش جلویی و دندانه های جانبی که به یکدیگر متصل شده اند، تشکیل شده است. تزئینات شامل خطوط نامنظم و ستبری هستند که تا رأس دندانه ها کشیده شده اند و در دو طرف نمای روبرو و پشتی قابل مشاهده می باشند. قاعده از نمای جلویی به شکل صفحه ای تقریبا هلالی می باشد که به صورت عرضی کوتاه و دارای روزنه های متعددی می باشد. نمونه یافت شده از M220 کامل نبوده و دارای شکستگی در دندانه های جانبی در سمت چپ می باشد.

- **کستوه سنی:** بنا بر نوشته هایراپطیان و گینتر (Hairapetian and Ginter, 2009)، این گونه در ایران مرکزی گسترهای از زیستپهنه rhomboidea تا Icriodus cornutus, دارد. در برش میغان این گونه در همراهی با کنودونتهای ,Polygnathus yazdii و Polygnathus nodocostatus, Polygnathus semicostatus از زیستپهنههای Uppermost marginifera-Upper trachytera به دست آمده است.

Family Lonchidiidae Herman 1977 Genus *Lissodus* Brough 1935 Type species: *Hybodus africanus* Broom 1909 *Lissodus lusavorichi* Ginter, Hairapetian and Grigoryan, 2011

Fig. 4E

Selected synonymy:

2002 Lissodus sp. Ginter, Hairapetian and Klug, p. 197, 223, text-fig. 12; pl. 4, figs. a-c

2011 *Lissodus lusavorichi* Ginter, Hairapetian and Grigoryan, p. 168, textfigs. 10e-10f

– توصیف: دندان از تاجی گنبدی شکل با سطحی صاف و یک بر آمدگی دندان مانند که به سمت جلو کشیدگی دارد تشکیل یافته است. نمونه از نمای روبرو دارای صفحهای به شکل محدب و منحنی بوده که کانال هایی در قسمت حاشیه آن به طور منظم و منحنی قرار گرفته اند.
– تستره سنی: این گونه از زیست یهنه expansa در فامنین پسین ارمنستان گزارش

شده است (Ginter et al., 2011). در برش میغان این گونه همراه با کنودونتهای شاخص ,Bispathodus aculeatus aculeatus, Bispathodus aculeatus plumulus و Bispathodus stabilis از نمونه M243 (زیست پهنه (زیست پهنه) به دست آمده است.

Order Squatinactiformes Zangerl 1981

Family Squatinactidae Cappetta Duffin and Zidek 1993 Genus Squatinactis Lund and Zangerl 1974

Type species: Squatinactis caudispinatus Lund and Zangerl 1974

دندان جانبی میباشد. دندانه میانی بزرگتر و ستبرتر از دندانههای جانبی است و

خارجی ترین دندانه ها با زاویه بیشتری نسبت به دندانه میانی قرار گرفتهاند. قاعده

مقطعی عدسی شکل داشته و به طور جانبی طویل شدگی دارد. ستبر شدگی قاعده

به سمت حاشیه جانبی کمتر می شود و حالتی هرمی شکل به آن می دهد. از نمای

بالایی برجستگی دکمه مانند و عدسی شکلی هم راستا با دندانه میانی در قاعده

وجود دارد که روزنههایی در اطراف آن تشکیل شده است. شکل این برجستگی

متناسب با بر آمدگی موجود در قسمت یشتی و پایینی دندانه میانی می باشد. هر چقدر

این برجستگی به طور جانبی طویل تر باشد، بر آمدگی بزرگ تر و هر قدر بیضوی تر

باشد برآمدگی کوتاهتر میشود (Ginter, 2002). در نمونه موجود شکل بیضوی برجستگی دکمه مانند بر آمدگی کوتاهتری را در قسمت یشتی تشکیل داده است

(شکل ۴–J2). تزئینات شامل خطوط ظریف و باریکی روی دندانه ها میباشد که از

- مقایسه: تفاوت این گونه با Stethacanthus thomasi در تعداد دندانههای جانبی

میباشد که در گونه Stethacanthus thomasi تعداد این دندانهها بیشتر و گاهی در

دو طرف متفاوت می باشند، اما در گونه Stethacanthus resistens حداکثر دو دندانه

- گستره سنی: این گونه از فرازنین پسین ـ فامنین پیشین لهستان (زیستپهنه

linguiformis-crepida) گزارش شده است (Ginter, 2002). در برش میغان،

گونه مورد نظر همراه با کنودونتهای شاخصی همچون ,Icriodus cornutus

Polygnathus 9 Palmatolepis glabra pectinata, Polygnathus nodocostatus

Uppermost marginifera-Upper (زيستيهنه) M220 در نمونه semicostatus

نمای پشتی و جلویی قابل مشاهده میباشند.

در هر دو طرف وجود دارد (Ginter, 2002).

- توصيف: تاج از يک دندان بزرگتر و ۴ دندان جانبي از يک سمت تشکيل شده است. در سمت دیگر دندانها به خوبی حفظ نشدهاند و فقط یک دندان باقی مانده است. دندانه ها با خطوط تقریبا ستبری تزئین شده اند. دندان بزرگ تر در قسمت قاعده ستبرتر بوده و در مقطع عرضی بیضوی میباشد.

- گستره سنی: نمونه ای مشابه با این جنس توسط هایر اپطیان و گینتر (Hairapetian and Ginter, 2010) از فامنین ایران مرکزی در برش کال سردر معرفی شده است. تنها ىك دندان از نمونه M267 (زىست يهنه /M267 رنست يهنه الك دندان از نمونه م isostica) با سن تورنزین در برش میغان شناسایی شده است.

Order Symmoriiformes Zangerl 1981 Family Symmoriidae Dean 1909 Genus Stethacanthus Newberry 1889 Type species: Physonemus altonensis St. John and Worthen, 1875 Stethacanthus resistens Ginter 2002 Fig. 4J

Selected synonymy:

1996 Stethacanthid? Ginter and Ivanov, p. 268, pl. 8, figs. 5c-5d 2000 Stethacanthus sp. Ginter, p. 377, figs. 7b-7g 2002 Stethacanthus resistens Ginter, p. 331, figs. 2A-2J, p. 332, figs. 3A-3B, p. 333, figs. 4C-4I

- توصيف: تاج از ۵ دندانه تشكيل شده است كه شامل يك دندان مياني و دو جفت



Figure 5: A-B. Actinopterygian scales, A. occlusal view of FUM#M227.4, sample M230, B. occlusal view of FUM#M230.3, sample 230, C-G. Actinopterygian scales, C. occlusal view of FUM#M227.3, sample M227, D. occlusal view of FUM#M220B.7, sample 220B, E. occlusal view of FUM#M227.2, sample M227, F. occlusal view of FUM#M220B.6, sample M220B, G. occlusal view of FUM#M220B.5, sample M220B; H. Osteichthyan scale, occlusal view of FUM#M202.12, sample M220; I. Chondrichthyan scale, lateral view of FUM#M220B.8; J-K Acanthodus sp. Wang and Turner 1985, J. lateral view of FUM#M202.13, sample M202, K. lateral view of FUM#M205.4, sample M205; L. Actinopterygian denticle, Lateral view of FUM#M227.6, sample M227 (Scale bar= 200 µ).

۵- نتیجهگیری

اجتماعی از قطعات میکروسکوپی ماهیان کندریکتین شامل دندانهای مخروطی Protacrodontids, Cladodonts فلسهای کوسهماهیان و دندانهای مخروطی ماهیان اکتینوپتریژین با تنوع و فراوانی کم از نهشتههای کربناته سازند خوش ییلاق در برش میغان شناسایی و بررسی شده است. همانند یافتههای پیشین گینتر و همکاران (Ginter et al., 2002) از شمال گندوانا، حضور این ریز قطعات از ماهیان کندریکتین گویای رسوب گذاری در آبهایی با ژرفای کم در حاشیه قاره میباشد. بقایای میکروسکوپی ماهیان کندریکتین همراه با کنودونتهایی یافت شدهاند که سنی معادل ژروتین تا تورنزین پیشین را نشان میدهند، ضمن این که در فامنین بیشترین فراوانی را داشتهاند. گونه Phoebodus fastigatus بوده که در نهشتههای کربناته زیرین معادل با محدوده سنی ژیوتین پیشین تا میانی وجود داشته و نخستین گزارش

این گونه از ژیوتین ایران است. گونه Siberodus mirabilis نیز در برش میغان سنی معادل با فرازنین پسین دارد که مطابق با دادههای قدیمی از کرمان بوده، درحالی که به تازگی از توالی فامنین ایران مرکزی، ارمنستان و روسیه گزارش شده بود.

سپاسگزاری

این مقاله مستخرج از طرح پژوهشی شماره ۴۹۷۵۷/۳ دانشگاه فردوسی مشهد است. نگارندگان بدین وسیله از زحمات ارزشمند معاونت محترم پژوهشی دانشگاه فردوسی مشهد برای حمایت های همه جانبه از این پژوهش سپاسگزاری می مایند. همچنین از داوران ارجمندی که با نظرات ارزشمند خود بر غنای محتوای این مقاله افزودند، صمیمانه قدردانی می نمایند.

كتابنگاري

شهرابی، م.، ۱۳۶۹، نقشه زمین شناسی گرگان، مقیاس ۱:۲۵۰۰۰۰ . سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور.

زمانی پدرام، م.، کریمی، ح.ر.، ۱۳۸۵، نقشه زمین شناسی علی آباد، مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰ سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور.

پرویزی، ط.، بهرامی، ع.، کایسر، س.، کونیگشوف، پ.، ۱۳۹۸، زیستچینهنگاری نهشتههای دونین پایانی- کربونیفر آغازین در برش میغان، شمال شرق شاهرود، البرز شرقی. پژوهش های چینهنگاری و رسوب شناسی، سال سی و پنجم، شماره پیاپی ۷۵، شماره دوم، ۲۹–۷۲. https://doi.org/10.22108/jssr.2019.116489.1094.

پرویزی، ط.، بهرامی، ع.، کایسر، س.، کونیگشوف، پ.، ۱۳۹۹، زیستچینهنگاری نهشتههای دونین پایانی ـ کربونیفر آغازین در برش تیل آباد، شمال شرق شاهرود، البرز شرقی. پژوهش های چینهنگاری و رسوب شناسی، سال سی و ششم، شماره پیایی ۸۷، شماره اول، ۸۹–۱۱۴. ۱۱20.119411.120/jssr.2020.1941

References

- Aharipour, R., Moussavi, M.R., Mosaddegh, H., and Mistiaen, B., 2010. Facies features and paleoenvironmental reconstruction of the Early to Middle Devonian syn-rift volcano-sedimentary succession (Padeha Formation) in the Eastern-Alborz Mountains, NE Iran, Facies, 56, 279–294. https://doi.org/10.1007/s10347-009-0200-x.
- Alvaro, J.J., Ghobadi-Pour, M., Sanchez-Garcia, T., Kebria-ee Zadeh, M.R., Hairapetian, V., and Popov, L.E., 2022. Stratigraphic and volcanic signatures of Miaolingian-Late Ordovician rift pulses in the Alborz Mountains, northern Iran, Journal of Asian Earth Sciences, 233 (105240): 1-25. https://doi.org/10.1016/j.jseaes.2022.105240.
- Ashouri, A.R., 2004. Late Devonian and Middle-Late Devonian Conodonts from Eastern and Northern Iran. Revista Española de Micropaleontologia, 36 (3), 355-365.
- Bagheri, S., and Stampfli, G.M., 2008. The Anarak, Jandaq and Posht-e-Badam metamorphic complexes in central Iran: new geological data, relationships and tectonic implications, Tectonophysics, 451 (1-4), 123–155. https://doi.org/10.1016/j.tecto.2007.11.047.
- Blieck, A., Golshani, F., Goujet, D., Hamdi, A., Janvier, P., Mark-Kurik, E., and Martin, M., 1980. A new vertebrate locality in the Eifelian of the Kush-Yeilagh Formation, eastern Alborz, Iran. Palaeovertebrata., 5, 133-154.
- Bozorgnia, F., 1973. Paleozoic foraminiferal biostratigraphy of central and east Alborz Mountains, Iran. National Iranian Oil Company, Geological Laboratories., Tehran, 4, 1-185.
- Broom, R., 1909. The fossil fishes of the upper karoo beds of south Africa, Annals of South African Museum, 7, 251-269.
- Brough, J., 1935. On the structure and relationships of the hybodont sharks. Memoirs and Proceedings of the Manchester Literary and Philosophical Society, 79, 35–49.
- Cappetta, H., Duffin, C., and Zidek, J., 1993. Chondrichthyes. In: Benton, M.J. (ed.), The Fossil record 2. Chapman and Hall, London, p. 593-609.
- Dean, B., 1909. Studies on fossil fishes (sharks, chimaeroids and arthrodires), Memoirs of the American Museum of Natural History, Part V, 9, 211–287.

- Derycke, C., 2005. Microrestes de vertébrés du Paléozoïquesupérieur de la Manche au Rhin. Publication de la Société Géologique du Nord, 33, 1-363.
- Derycke, C., Blieck, A., and Turner, S., 1995. Vertebrate microfauna from the Devonian/Carboniferous boundary stratotype at La Serre, Montagne Noire (Herault, France). Bulletin du Museum national d'Histoire naturelle, 17, 461–485.
- Ginter, M., 1990. Late Famennian shark teeth from the holy cross Mts, central Poland. Acta Geologica Polonica, 40, 69-81.
- Ginter, M., 1995, Ichthyoliths and Late Devonian events in Poland and Germany. In: Turner, S., (ed.), Ichthyolith Issues, Special Publication, 1, 23-30.
- Ginter, M., 1999. Famennian-Tournaisian chondrichthyan microremains from the eastern Thuringian Slate Mountains, Abhandlungen und Berichte für Naturkunde, 21, 25-47.
- Ginter, M., 2000. Late Famennian pelagic shark assemblages. Acta Geologica Polonica, 50, 369-386.
- Ginter, M., 2001. Chondrichthyan biofacies in the Late Famennian of Utah and Nevada. Journal of Vertebrate Paleontology., 21, 714–729. https://doi.org/10.1671/0272-4634(2001)021[0714:CBITLF]2.0.CO;2.
- Ginter, M., 2002. Chondrichthyan fauna of the Frasnian-Famennian boundary beds in Poland. Acta Palaeontologica

Polonica 47 (2): 329-338.

- Ginter, M., 2004. Devonian sharks and the origin of Xenacanthiformes. In: Arratia, G., Wilson, M.V.H., and Cloutier, R., (eds.), Recent advances in the origin and early radiation of vertebrates. Hans-Peter Schultze, p. 473-486.
- Ginter, M., and Ivanov, A., 1992. Devonian phoebodont shark teeth, Acta Palaeontologica Polonica, 37, 55-75.
- Ginter, M., and Ivanov, A., 1996. Relationships of Phoebodus. Modern Geology, 20, 263-274.
- Ginter, M., and Ivanov, A., 2000. Stratigraphic distribution of chondrichthyans in the Devonian on the east European Platform margin, Courier Forschungs institut Senckenberg, 223, 325–339.
- Ginter, M., and Turner, S., 1999. The early Famennian recovery of phoebodont sharks, 49 (2), 105-117.
- Ginter, M., Gouwy, S., and Goolaerts, S., 2017. A classic Late Frasnian chondrichthyan assemblage from southern Belgium, Acta Geologica Polonica, 67 (3), 381–392. https://doi.org/10.1515/agp.2017.0017.
- Ginter, M., Hairapetian, V., and Grigoryan, A., 2011. Chondrichthyan microfossils from the Famennian and Tournaisian of Armenia, Acta Geologica Polonica, 61 (2), 153–173.
- Ginter, M., Hairapetian, V., and Klug, C., 2002. Famennian chondrichthyans from the shelves of North Gondwana. Acta Geologica Polonica, 52, 169–215.
- Glikman, L.S., 1964. Subclass Elasmobranchii: Sharks. In: Obruchev, D.W. (ed.), Osnovy Paleontologii, Moscow, 196-237.
- Goujet, D., and Janvier, P., 1984. Un nouvel horizon a vertité,bres dans la couple-type de la formation de Khosh-Yeilagh (Devonien moyen), Alborz oriental, Mazandaran, Iran. 17, 245-250.
- Habibi, T., and Ginter, M., 2011. Early Carboniferous chondrichthyans from the Mobarak Formation, Central Alborz Mountains, Iran. Acta Geologica Polonica., 61 (1), 27-34.
- Hairapetian, V., and Ginter, M., 2009. Famennian chondrichthyan remains from the Chahriseh section, central Iran, Acta Geologica Polonica, 59 (2), 173–200.
- Hairapetian, V., and Ginter, M., 2010. Pelagic chondrichthyan microremains from the Upper Devonian of the Kale Sardar section, eastern Iran, Acta Geologica Polonica, 60 (3), 357–371.
- Hairapetian, V., Blom, H., and Turner, S., 2016., Early Frasnian Thelodont scales from central Iran and their implications for Turiniid taxonomy, systematic and distribution, Journal of Vertebrate Paleontology, 36 (3), 1-17. https://dx.doi.org/10.1080/02724634.2016.1100632.
- Hamdi, B., and Janvier, P., 1981. Some conodonts and fish remain from Lower Devonian (lower part of the Khoshyeylaq Formation) north east Shahrud, Iran, Geological Survey of Iran, Report, 49, 195-210.
- Hampe, O., Aboussalamz, S., and Beckerr, T., 2004. Omalodus teeth (Elasmobranchii: Omalodontida) from the northern Gondwana margin (middle Givetian: ansatus conodont Zone, Morocco). In: Arratia, G., Wilson, M.V.H., and Cloutier, R., (eds.), Recent advances in the origin and early radiation of vertebrates. Verlag Dr. Friedrich Pfeil, München, Germany, 487-504.
- Hay, O.P., 1902. Bibliography and catalogue of the fossil vertebrata of North America. US Geological Survey Bulletin, 179, 1-868.
- Huxley, T.H., 1880. A manual of the anatomy of vertebrate animals, D. Appleton, New York, NY, 431 p.
- Ivanov, A., and Plax, D., 2018. Chondrichthyans from the Devonian–Early Carboniferous of Belarus. Estonian Journal of Earth Sciences, 67 (1), 43–58. https://doi.org/10.3176/earth.2018.03.
- Ivanov, A., and Rodina, O., 2004. A new omalodontid-like shark from the Late Devonian (Famennian) of western Siberia, Russia. Fossils and Strata, 50, 82–91.

1096 C

- Jaekel, O., 1921. Die Stellung der Paläontologie zu einigen Problemen der biologie und Phylogenie. 2. Schädel probleme. Paläontologische Zeitschrift, 3, 213–239.
- Janvier, Ph., 1981. Late Devonian fishes from central Iran. Part I: Dipnoi and elasmobranchi. Geological Survey of Iran. Report 49, 155-166.

Janvier, Ph., 1977. Les poissons dévoniens de l'Iran central et de l'afghanistan. Mémoires de la Société Géologique de France, 8, 277-289.

Liao, J.C., Ginter, M., and Valenzuela-Rios, J.I., 2007. Chondrichthyan microremains from the Givetian of the Aragonian Pyrenees (Spain), Buletin de la Société Géolobique de France, 178, 171-178. https://doi.org/10.2113/gssgfbull.178.3.171.

- Long, J.A., and Hairapetian, V., 2000. Famennian microvertebrates from the Dalmeh area, central Iran, Records of the Western Australian Museum, Supplement, 58, 211–221.
- Lund, R., and Zangerl, R., 1974. Squatinactis caudispinatus, a new elasmobranch from the upper Mississippian of Montana, Annals of Carnegie Museum, 45, 43–54.
- Maisey, J.G., 1975. The interrelationships of phalacanthous selachians. Neues Jahrbuch für Geologie und Paläontologie, Monatshefte. 9, 553–567.
- Maisey, J.G., 2001. CT-scan reveals new cranial features in Devonian chondrichthyan "Cladodus" wildungensis, Journal of Vertebrate Palaeontology, 21, 807–810.
- Miller, R.F., Cloutier, R., and Turner, S., 2003. The oldest articulated chondrichthyan from the Early Devonian period, Nature, 425, 501-504.

Newberry, J.S., 1889. The Paleozoic fishes of North America. U.S. Geological Survey, Monograph, 16, 1–340.

- Parvizi, T., Bahrami, A., Kaiser, S., and Koenigshof, P., 2019. Biostratigraphy of the Upper Devonian-Lower Carboniferous deposits in Mighan section, northeast Shahrood, Eastern Alborz. Journal of Stratigraphy and Sedimentary Researches, 75 (2), 49-72. https://doi. org/10.22108/jssr.2019.116489.1094. (In Persian).
- Parvizi, T., Bahrami, A., Kaiser, S., and Koenigshof, P., 2020. Biostratigraphy of the Upper Devonian–Lower Carboniferous deposits in Til-Abad section, northeast Shahrud, Eastern Alborz. Journal of Stratigraphy and Sedimentary Researches, 78 (1), 89-114. https://doi. org/10.22108/jssr.2020.119411.1120. (In Persian).
- Parvizi, T., Bahrami, A., Königshof, P., and Kaiser, S., 2022. Conodont biostratigraphy of Upper Devonian–Lower Carboniferous deposits in eastern Alborz (Mighan section), North Iran. Palaeoworld, 31 (1), 69-85.
- Randon, C., Derycke, C., Blieck, A., Perri, M.C., and Spalletta, C., 2007. Late Devonian Early Carboniferous vertebrate micro remains from the Carnic alps, northern Italy. Geobios, 40, 809–826. https://doi.org/10.1016/j.geobios.2007.02.004.
- Ruban, D.A., Al-Husseini, M.I., and Iwasaki, Y., 2007. Review of Middle East Paleozoic plate tectonics, GeoArabia, 12, 35–56. https://doi. org/10.2113/geoarabia120335.
- Sengör, A.M.C., 1990. A new model for the late Palaeozoic-Mesozoic tectonic evolution of Iran and implications for Oman, In, Robertson, A.H.F., Searle, M.P., and Ries, A.C., (eds.), The Geology and Tectonics of the Oman Region, Geological Society of London, Special Publication, 49, 797-831. https://doi.org/10.1144/GSL.SP.1992.049.01.4.
- Shahrabi, M., 1990. Geological Map of Gorgan, scale 1:250000. Geological Survey of Iran. (In Persian).
- St. John, O., and Worthen, A.H., 1875. Description of fossil fishes, Geological Survey of Illinois, Paleontology, 6, 245-488.
- Stampfli, G.M., Hochard, C., Verard, C., Wilhem, C., and von Raumer, J., 2013. The formation of Pangea, Tectonophysics 593, 1–19. https:// doi.org/10.1016/j.tecto.2013.02.037.
- Stöcklin, J., 1968. Structural history and tectonics of Iran: A review. The American Association of Petroleum Geologists Bulletin, 52, 1229-1258.
- Stöcklin, J., 1974. Possible ancient continental margins in Iran. In: Burk, C.A., and Drake, C.L., (eds), The geology of continental margins. Springer-Verlag, Berlin, Heidelberg, New York, p. 873-887.
- Turner, S., 1982. Middle Paleozoic elasmobranch remains from Australia, Journal of Vertebrate Paleontology, 2, 117-131.
- Turner, S., 1997. "Dittodus" species of Eastman 1899 and Hussakof and Bryant 1918 (Mid to Late Devonian). Modern Geology, 21, 87–119.
- Turner, S., and Janvier, Ph., 1979. Middle Devonian Thelodonti (Agnatha) from the Khush-Yeilagh Formation, North-East Iran, Geobios, 12 (6), 889-892.
- Van Der Laan, R., 2019. Family-group names of fossil fishes. European Journal of Taxonomy, 466: 1–167. https://doi.org/10.5852/ejt.2018.466.
- Wendt, J., Kaufmann, B., Belka, Z., Farsan, N., and Bavandpur, A. K., 2005. Devonian/Lower Carboniferous stratigraphy, facies patterns and palaeogeography of Iran. Part II. Northern and central Iran, Acta Geologica Polonnica, 55 (1), 31–97.
- Yazdi, M., and Turner, S., 2000. Late Devonian and Carboniferous vertebrates from the Shishtu and sardar Formations of the Shotori Range, Iran. Records of the Western Australian Museum, Supplement, 58, 223–240.

Zamani Pedram, M., Karimi, H.R., 2006. Geological Map of Aliabad, scale 1:100000. Geological Survey of Iran. (In Persian).

Zangerl, R., 1981. Chondrichthyes I: Paleozoic Elasmobranchii. In: Schultze, H.P. (ed.), Handbook of Paleoichthyology, 3A. G. Fischer Verlag, Stuttgart, 1-115.